

odstavce § 40 živn. ř. má pak na mysli jenom ohlašování v tom případě, kde závod vedlejší se nalézá mimo obec závodu hlavního.

Jestliže tedy žal. úřad posoudil čerpací stanice benzinové, o něž jde, jako sklady ve smyslu § 40 živn. ř., a vycházejí z tohoto předpokladu vyměřil st-lce dávku podle sazby C pol. 11 vl. nař. č. 254/26 Sb., nelze výrok ten shledati nezákonným.

Č. 10.514.

Zaměstnanci veřejní (Slovensko): Má veřejný notář vůči státu nárok na povolení diet z důvodu vedení dvojí domácnosti?

(Nález ze dne 2. května 1933 č. 7938.)

Věc: Dr. Jan Sch. v B. proti ministerstvu spravedlnosti a proti správnímu výboru spojených veřejnonotářských komor na Slovensku v Bratislavě o diety z titulu vedení dvojí domácnosti.

Výrok: Stížnost do výměru správního výboru spojených veřejnonotářských komor na Slovensku v Bratislavě se odmítá pro nepřipustnost. Stížnost do rozhodnutí ministerstva spravedlnosti se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: St-l, advokát v P., byl výnosem min. sprav. z 14. června 1924 jmenován veřejným notářem v B. Přisahu veřejného notáře složil dne 22. září 1924. Podáním z 26. dubna 1929 žádal cestou správního výboru spojených veřejnonotářských komor na Slov. min. sprav. o povolení diet z důvodu vedení dvojí domácnosti, odůvodňuje žádost tím, že dne 16. října 1924 začal konati službu v B., že však nemohl až dosud si zaopatřit v místě tom rodinný byt a že jest proto nucen vésti dvojí domácnost. Podáním z 1. července 1929, z 18. července 1929 a z 4. srpna 1929, řízenými na správní výbor spojených veřejnonotářských komor na Slov. v Bratislavě, upomínal vyřízení této žádosti. Nato obrátil se st-l podáním z 6. května 1930 přímo na min. sprav. poukazuje k tomu, že již dne 26. dubna 1929 podal žádost cestou správního výboru za udělení diet z důvodu vedení dvojí domácnosti, že žádání toto třikrát poháněl, že však vyřízení žádosti až posud neobdržel, takže jest nucen obrátiti se na min. sprav. přímo. Spolu žádal, aby mu min. sprav. povolilo, aby mohl bydleti v P. a dojížděti do B.

Podání toto vyřídilo min. sprav. nař. výnosem takto: »Min. sprav. nevyhovělo připojené přímo podané žádosti Dra Jana Sch., veřejného notáře v B., aby byly mu povoleny diety z důvodu vedení dvojí domácnosti a dále povoleno bydleti mimo úřední sídlo v obci P. Žadatele bylo by poučiti při intimaci tohoto výnosu, že veřejní notáři nemají vůbec právního nároku proti státu na jakoukoliv náhradu za vedení dvojí domácnosti a upozorniti na předpisy § 51 zák. čl. XXXV:1874 a § 42 zák. čl. VII:1886, jakož i na povinnost podávati žádosti min. sprav. prostřednictvím správního výboru komory.«

Správní výbor spojených veřejnonotářských komor na Slov. vyrozuměl o tom st-le výměrem z 27. října 1930, jenž zní: »Vašú priamo na Min. Sprav. podanú žiadosť zo dňa 6. mája b. z. o povolenie diet v prí-

lohe Vám vraciam tým, že Min. Sprav. tejže nevyhovelo. Súčasne upozorňujem Vás na § 51 zák. čl. XXXV:1874 a § 42 zák. čl. VII:1886, ako i na tú okolnosť, že min. sprav. vyžaduje, aby žiadosti verejných notárov boli podané prostredníctvom správneho výboru komory a že v budúcnosti min. sprav. nevybavuje také žiadosti, ktoré neboly najprv správnym výborom dobrozdané.»

Nss uvážil o stížnosti takto:

Stížnosť vytýká predovšetkým, že min. sprav., aniž žiadosť postoupilo s príkazom o ní pojednať výboru komor v Bratislave a aniž by bolo prv o žiadosti té pojednané zmieneným výborom, ihneď samo rozhodlo, čož prohlašuje stížnosť za nesprávnu. — Námitka táto není dôvodná.

Jak patrno z podání st-lova z 6. května 1930, kteréž tvořilo podklad pro vydání rozhodnutí min. sprav., řídil st-l podání to přímo na min. sprav., žádaje o přiznání diet z důvodu vedení dvojí domácnosti a o povolení bydlet mimo úřední místo v P. Jestliže proto min. sprav., tedy očividně příslušný nejvyšší správní úřad nad veřejnými notáři, o žádosti té rozhodlo, nelze tvrditi, že by v postupu tom spočívala nějaká vada řízení, nebo nezákonnost, zejména uvážil-li se, že není předpisu, který by ukládal jmenovanému min., aby před rozhodnutím žádosti veřejného notáře o zmíněné diety slyšelo správní výbor spojených veřejnonotářských komor v zemi Slov.

Jak zřejmo dále z intimátu správního výboru uvedených komor z 27. října 1930, bylo st-li sděleno, že min. sprav. žádosti st-lově za povolení zmíněných diet nevyhovělo. — Proti tomuto bodu zamítavému dovolává se stížnost pouze zdejšího nál. z 20. září 1928 č. 25.607, žádajíc, aby st-li byly přiznány diety z důvodu vedení dvojí domácnosti ve smyslu tohoto nálezu. Než, nehledě k tomu, že se st-l nálezu toho v řízení správním vůbec nedovolával, řešena byla nálezem tímto pouze otázka, zda nárok strážníka u sboru uniformované stráže bezpečnosti v Košicích na diety z důvodu vedení dvojí domácnosti po rozumu usnesení vlády z 27. července 1920 jest či není podmíněn jeho uplatněním v určité době. Ve věci samé nebylo o dietách rozhodováno. V dnešním sporu jde však o otázku diet z důvodu vedení dvojí domácnosti st-le jako veřejného notáře a tudíž o zcela jinou věc a nelze proto z uvedeného nálezu soudu nic vytěžiti pro stanovisko st-le. Jiných námitek stran žádaných diet stížnost nevznáší.

Z intimátu správního výboru veřejnonotářských komor v Bratislavě se konečně podává, že st-l byl upozorněn na ustanovení § 51 zák. čl. XXXV:1874, jenž stanoví, že veřejným notářům není dovoleno bydlet mimo své úřední sídlo atd., a dále na ustanovení § 42 zák. čl. VII:1886, podle něhož mimo jiné jest disciplinárním přečinem, jestliže veřejný notář bydlí mimo své úřední sídlo. Tím zamítnuta byla zřejmě i st-lova žádost za povolení bydlet mimo úřední sídlo v P. Než v tomto směru neobsahuje stížnost dnešní vůbec žádných námitek ve smyslu § 18 zák. o ss formulovaných.

Pokud stížnost čelí proti intimátu správního výboru spojených veřejnonotářských komor v Bratislavě z 27. října 1930, jest podle §§ 2 a 5 zák. o ss nepřipustná, ježto vyrozumění toto není žádným rozhodnutím neb opatřením správního výboru ve smyslu § 2 zák. o ss, nýbrž pouhým sdělením rozhodnutí jiného úřadu, t. j. min. sprav.